

Имајући у виду постојећи процес и стање у међународној заједници поводом решавања питања Косова и Метохије, а посебно:

- преговоре од 21. фебруара 2006. до 10. марта 2007. године између представника Републике Србије и привремених институција Косова, који су неуспешно завршени, јер су били организовани на неодговарајући начин и политички пристрасно вођени,

- покушај да се после завршених преговора наметне тзв. Свеобухватно решење статуса Косова, чији је аутор Специјални изасланик Генералног секретара Уједињених нација Марти Ахтисари,

- садржај тог документа којим се крше основна начела и норме међународног права, а пре свега Повеља Уједињених нација, Завршни акт из Хелсинкија и Резолуција Савета безбедности Уједињених нација 1244, као и Устав Републике Србије,

- скорашње покушаје једног броја чланица Савета безбедности Уједињених нација да издејствују нову резолуцију Савета безбедности Уједињених нација, чији би смисао био у поништавању постојеће Резолуције Савета безбедности Уједињених нација (1999) и у накнадном наметању основног садржаја Ахтисаријевог документа,

- одлучно држање једног броја држава у Савету безбедности Уједињених нација и ван њега, посебно Руске Федерације, против кршења међународног права у процесу решавања проблема Косова и Метохије,

- појачани процес трагања за изласком из постојеће нерешене ситуације унутар Савета безбедности Уједињених нација и ван њега,

Имајући, такође, у виду одлучан став Републике Србије о решењу проблема Косова и Метохије у складу са међународним правом и Уставом Републике Србије, као и отвореност Републике Србије за суштинске преговоре којима би се дошло до стабилног, трајног и одрживог решења,

Потврђујући став да Резолуција Савета безбедности Уједињених нација 1244 мора остати на снази и бити поштована од стране свих међународних чинилаца све до њеног испуњења, као и до постизања компромисног решења статуса Косова и Метохије,

Подсећајући да је Република Србија одбацила Ахтисаријев Предлог и да је Влада Републике Србије 25. маја 2007. године предала Генералном секретару Уједињених нација иницијативу за нове преговоре,

Настављајући своју активност на основу претходних резолуција о Косову и Метохији које је донела Народна скупштина Републике Србије, а посебно резолуција усвојених 21. новембра 2005. и 14. фебруара 2007. године,

Прихватајући извештај Државног преговарачког тима за Косово и Метохију о преговорима вођеним у Бечу, а на основу Резолуције Народне скупштине Републике Србије од 14. фебруара 2007. године,

На основу члана 99. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 134. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 56/05 - пречишћени текст и 81/06),

Народна скупштина Републике Србије, на седници Седмог ванредног заседања у 2007. години, одржаној 25. јула 2007. године, донела је

РЕЗОЛУЦИЈУ

НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О НЕОПХОДНОСТИ ПРАВЕДНОГ РЕШАВАЊА ПИТАЊА АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ КОСОВО И МЕТОХИЈА ЗАСНОВАНОГ НА МЕЂУНАРОДНОМ ПРАВУ

1. Косово и Метохија неодвојиви је део државе Србије на основу важећих и општеобавезујућих уставних и међународноправних докумената. Суверенитет и територијални интегритет Републике Србије гарантовани су не само Уставом Републике Србије, него и Повељом Уједињених нација, Завршним актом из Хелсинкија и одговарајућим резолуцијама Савета безбедности Уједињених нација, посебно Резолуцијом 1244. Свако решење будућег статуса Косова и Метохије мора полазити од ових основних начела и уважити их у крајњем исходу, поштујући при том и одговарајуће одлуке Савета безбедности Уједињених нација. Сваки покушај решења којим би се прекршила ова основна начела био би проглашен ништавним и опасним по опстанак државе Србије и као такав би представљао повод за одговарајуће деловање државних органа Републике Србије у складу са међународним правом.

2. Република Србија је спремна да отпочне нову фазу преговора око проналажења најповољнијег решења за Косово и Метохију имајући у виду своје темељне државне интересе, легитимне интересе албанске националне мањине у покрајини, опште интересе осигурања регионалне стабилности, као и перспективу мирне и просперитетне будућности свих својих грађана. Излажући предлог о суштинској аутономији Косова и Метохије, Република Србија је спремна за постизање компромисног решења овог питања.

3. Са тим циљем, неопходно је да заинтересовани међународни чиниоци, заједно са представницима Републике Србије, обезбеде праве преговоре између представника Републике Србије и привремених институција самоуправе на Косову и Метохији. За разлику од неуспешних преговора које је водио Марти Ахтисари, нови преговори морају бити отворени у погледу исхода и трајања, уз поштовање основних начела и норми међународног права.

4. Народна скупштина Републике Србије сматра да нова резолуција Савета безбедности Уједињених нација о Косову и Метохији треба да уследи тек после завршених преговора којима би се утврдило компромисно решење будућег статуса покрајине. Нови преговори могу се водити само у оквиру постојеће Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1244 и на основу јасног мандата Уједињених нација.

5. Народна скупштина Републике Србије захтева од свих држава чланица Уједињених нација да поштују суверенитет и територијални интегритет Републике Србије, сагласно међународном праву, Повељи Уједињених нација и Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација 1244. Народна скупштина Републике Србије такође захтева да Генерални секретар Уједињених нација предузме све мере које му стоје на располагању, на основу обавезујућих докумената Уједињених нација, да спречи кршење Повеље Уједињених нација и Резолуције Савета безбедности Уједињених нација 1244. Обавезује се Влада Републике Србије да делује у правцу остварења ових захтева Народне скупштине Републике Србије.

6. Народна скупштина Републике Србије сматра да би једнострано признање самопроглашене независности Косова имало несагледиве последице по регионалну стабилност. Обавезују се Влада Републике Србије и сви државни органи да благовремено и енергично одговоре сваком наговештају или чину било којег међународног субјекта који би били усмерени на једностране акте повреде суверенитета и територијалног интегритета Републике Србије. Ово се посебно односи на претње и евентуалне акте једностраног признања независности Косова и Метохије.

7. Обавезује се Влада Републике Србије да формира нови Државни преговарачки тим за преговоре о будућем статусу Косова и Метохије.

8. Влада Републике Србије дужна је да редовно извештава Народну скупштину Републике Србије о међународној и унутрашњој ситуацији у вези са Косовом и Метохијом.

РС број 29
У Београду, 25. јула 2007. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

др Оливер Дулић